

XI. PHẪM MA SỰ

01

Khi ấy, Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Ngài nói các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa, khi tu công đức hay gặp nhiều việc trở ngại. Những gì gọi là các việc trở ngại?

Phật dạy:

- Này Thiện Hiện! Việc trở ngại đó là các việc ma.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Thế nào gọi là việc ma của Bồ-tát?

Phật dạy:

- Này Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào khi muốn giảng nói Bát-nhã ba-la-mật-đa, có lúc nói pháp chính yếu, có biện tài mà lâu mới phát sanh, hoặc nói pháp chính yếu có biện tài vội vàng phát khởi, hoặc nói pháp chính yếu có biện tài phát sanh quá lượng, hoặc điều muốn nói chưa xong liền ngưng, hoặc nói pháp chính yếu ngôn từ lộn xộn, hoặc nói pháp chính yếu ngôn từ gián đoạn, hoặc khi nói pháp khởi lên những điều không tốt, làm cho những điều muốn nói không được tùy tâm. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào khi biên chép kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, ợ ngáp ưỡ oải, cùng nhau cười giỡn, khinh lẫn lẫn nhau, thân tâm dao động, rối loạn mất chánh niệm, văn cú lộn xộn, mê mờ về nghĩa lý, chẳng được thâm nhuần pháp vị, sanh tâm nhàm chán, bỏ tất ngang, tranh cãi chống báng lẫn nhau. Vì những sự kiện này nên biên chép không xong. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Nếu lúc Đại Bồ-tát thọ trì, đọc tụng, tư duy tu tập, nói và nghe kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, hoặc ợ ngáp ưỡ oải, cùng nhau cười giỡn, khinh lẫn lẫn nhau, thân tâm dao động, rối loạn mất chánh niệm, văn cú lộn xộn, mê mờ về nghĩa lý, chẳng được thâm nhuần pháp vị, sanh tâm chán bỏ, bỏ tất ngang, tranh cãi chống báng lẫn nhau. Do những sự kiện này nên việc làm không thành tựu. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào khi nghe thuyết kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà suy nghĩ thế này: Ta ở trong đây không được thọ ký nên nghe làm gì? Hoặc suy nghĩ: Trong đây chẳng nói tên ta thì

nghe làm gì. Hoặ suy nghĩ: Trong đây chẳng nói đến thành ấp, xóm làng, nơi sanh của ta thì nghe làm gì. Vì những lý do này nên tâm chẳng thanh tịnh, tâm không đoái hoài, từ chỗ ngồi chán nản bỏ đi. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát nào khi nghe thuyết kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tâm chẳng thanh tịnh, chán bỏ đi, tùy theo tâm chẳng thanh tịnh của vị kia khởi lên chán bỏ kinh này mà bước đi bao nhiêu bước thì giảm bấy nhiêu kiếp số công đức như vậy, và chuốc lấy bấy nhiêu tội ngăn sự giác ngộ. Người đó đã chịu tội rồi, trải qua thời gian cũng như vậy, phát tâm siêng năng tinh tấn tu các hạnh khổ khó làm của Bồ-tát mới có thể trở lại như cũ. Vì thế gọi là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào buông bỏ kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, dẫn đến trí nhất thiết trí mà học các kinh điển khác, tùy thuận Nhị thừa, không thể dẫn đến trí nhất thiết trí, rồi bỏ cội rễ mà vin vào cành lá. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Vì sao? Vì kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể sanh các công đức thù thắng thế gian và xuất thế gian của Đại Bồ-tát. Do đó có thể dẫn đến trí nhất thiết trí, có công dụng và thế lực lớn, ví như gốc cây. Các kinh điển khác không có công dụng như vậy, ví như công năng của cành lá, không thể vượt hơn được.

Nếu các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa tu học kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy tức là tu học các công đức thù thắng thế gian và xuất thế gian của tất cả chúng Đại Bồ-tát, chóng tiến đến trí nhất thiết trí.

Nếu các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa buông bỏ kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa để cầu học kinh điển tương ưng Nhị thừa, tức là buông bỏ tất cả các công đức thù thắng thế gian và xuất thế gian của chúng Đại Bồ-tát, không bao giờ đạt đến trí nhất thiết trí. Các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa này phước tuệ ít ỏi, bỏ gốc tìm ngọn. Thế nên gọi là việc ma của Bồ-tát.

Thiện Hiện nên biết! Như chó đói ngu si, bỏ chủ cho ăn, trở lại theo tôi tớ cầu xin miếng ăn. Vào thời tương lai, có các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa, bỏ kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, căn bản của trí nhất thiết trí, để cầu học kinh điển tương ưng Nhị thừa cũng lại như vậy. Vì sao? Vì các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa này trí tuệ hiểu biết ám độn, nên bỏ kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể dẫn đến trí nhất thiết trí mà cầu học kinh điển dẫn đến công đức Thanh văn, Độc giác. Chắc chắn không thể đạt

được trí nhất thiết trí. Vì sao? Vì kinh điển tương ưng Thanh văn, Độc giác chỉ là điều phục tự thân được vắng lặng để ra khỏi khổ sanh tử, đạt đến Niết-bàn an lạc, tinh tấn tu học kinh điển như vậy, dẫn đến căn lành, cứu cánh chỉ được trụ địa Nhị thừa, tự lợi viên mãn. Kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cứu giúp khắp tất cả hữu tình ra khỏi sự khổ sanh tử, được Niết-bàn an lạc, tinh tấn tu học kinh điển này dẫn đến căn lành cứu cánh đạt đến trí nhất thiết trí, đem lại lợi ích an vui cho tất cả hữu tình.

Này Thiện Hiện! Ví như có người muốn xem voi chúa thân hình lớn hay nhỏ, thuộc loại mạnh mẽ hay yếu đuối, được thấy voi mà người ấy không xem, lại đi tìm dấu chân của nó. Ý ông thế nào? Người đó có thông minh không?

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Không.

Phật dạy:

- Này Thiện Hiện! Vào thời tương lai có các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa, bỏ kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cội rễ của trí nhất thiết trí để cầu học kinh điển tương ưng Nhị thừa và trong đó mong cầu được trí nhất thiết trí cũng lại như vậy.

Này Thiện Hiện! Ví như có người vì tìm trân bảo nên đến biển lớn. Đã đến bờ biển, người ấy không vào biển lớn mà trở lại xem nước nơi dấu chân trâu, rồi suy nghĩ: Nước trong biển lớn lượng sâu rộng của nó có bằng đây không? Trong đó có lẽ cũng có các trân bảo. Ý ông thế nào? Người đó có khôn không?

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Người đó không khôn.

Phật dạy:

- Này Thiện Hiện! Vào thời tương lai có các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa, bỏ kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cội rễ của trí nhất thiết trí để cầu học kinh điển tương ưng Nhị thừa, và trong đó mong cầu được trí nhất thiết trí cũng lại như vậy. Vì sao? Vì người đó tinh tấn tu học kinh điển Nhị thừa, cuối cùng chỉ có thể đắc quả Dự lưu, tuần tự cho đến Độc giác Bồ-đề, tất nhiên không thể được trí nhất thiết trí.

Thế nên các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa muốn mau chứng đắc trí nhất thiết trí, nên học Bát-nhã ba-la-mật-đa, không nên cầu học kinh điển Nhị thừa. Vì sao? Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chắc chắn là cội rễ của trí nhất thiết trí, còn kinh điển Nhị thừa như là cành lá.

Này Thiện Hiện! Như có thợ hoặc học trò của ông ta, muốn làm cung điện lớn, cao rộng tốt đẹp như cung điện trời Đê Thích. Sau khi thấy cung điện đó, người kia lại làm cung điện kiểu như cung điện Nhật Nguyệt. Ý ông thế nào? Người thợ hoặc học trò của ông ta có thể làm cung điện rộng lớn, tốt đẹp như cung điện trời Đê Thích không?

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Không được.

Phật dạy:

- Người ấy có thông minh không?

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Người ấy chẳng thông minh.

Phật dạy:

- Này Thiện Hiện! Vào thời tương lai có các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa được Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, lại bỏ để cầu học kinh điển Nhị thừa và muốn chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, làm lợi ích an lạc hữu tình cũng lại như vậy. Nên biết đó là loại người ngu si.

Này Thiện Hiện! Như có người muốn thấy Chuyển luân thánh vương, thấy rồi chẳng nhận biết, bỏ đến nơi khác, thấy vua nước nhỏ, quán sát hình tướng của ông ta và suy nghĩ: Hình tướng của Chuyển luân thánh vương oai đức đâu có hơn người này. Ý ông thế nào? Người đó có thông minh không?

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Người đó không thông minh.

Phật dạy:

- Này Thiện Hiện! Vào thời tương lai có các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa muốn hưởng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, chuyển pháp luân vi diệu, độ thoát các hữu tình, bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cầu học kinh điển tương ưng Nhị thừa và nói kinh điển kia cùng đây đâu có gì khác nhau, vì sao phải dùng kinh đó!? Vì nhân duyên này chắc chắn không thể đạt trí nhất thiết trí. Vì sao? Vì kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có nhiều phương tiện thị hiện, khuyến khích, dẫn dắt, khen ngợi, vui mừng. Các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa, đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề được Bát thối chuyển mà bỏ để cầu học kinh điển Nhị thừa, nên biết người kia cũng lại như vậy. Vì sao? Vì người tinh tấn tu học kinh điển Nhị thừa chắc chắn không thể chứng được quả vị Phật.

Này Thiện Hiện! Như có người đói được thức ăn trăm vị mà bỏ để cầu ăn cơm để lâu hai tháng. Ý ông thế nào? Người đó có thông minh không?

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Người đó không thông minh.

Phật dạy:

- Này Thiện Hiện! Cũng vậy, vào thời tương lai, có các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa, cầu hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề mà bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, để cầu học kinh điển tương ưng Nhị thừa, với ý muốn tìm trí nhất thiết trí trong kinh Nhị thừa ấy, hoài công nhọc nhằn, cuối cùng họ chẳng được gì.

Này Thiện Hiện! Như có người nghèo được ngọc vô giá, mà bỏ để đổi lấy đá Ca-già-mạc-ni (thủy tinh). Ý ông thế nào? Người đó có thông minh không?

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Người đó không thông minh.

Phật dạy:

- Này Thiện Hiện! Cũng vậy, vào thời tương lai có các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa, cầu hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề mà bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, để cầu học kinh điển tương ưng Nhị thừa, với ý muốn tìm trí nhất thiết trí trong kinh Nhị thừa ấy, hoài công nhọc nhằn cuối cùng họ chẳng được gì.

Này Thiện Hiện! Các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa, nếu đang lúc biên chép, thọ trì, đọc tụng, tư duy tu tập kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, mà có những sự biện luận phức tạp nổi lên và muốn nói về những pháp môn khác nhau, làm cho những việc biên chép v.v... chẳng được hoàn tất. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Có thể biên chép Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được không?

Phật bảo:

- Thiện Hiện! Không được. Nếu các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa khi biên chép kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà nghĩ: Ta dùng văn tự biên chép Bát-nhã ba-la-mật-đa, như vậy văn tự tức là Bát-nhã ba-la-mật-đa, hoặc nương vào văn tự chấp trước Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy giảng nói kinh điển tương ưng

Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà nghĩ đến đất nước, thành ấp, kinh đô, nơi chốn, thầy bạn, cha mẹ, vợ con, anh em, chị em, bà con, bè bạn, vua quan, trộm cướp, thú dữ, người ác, quỷ ác, đám đông, dạo chơi, âm nhạc, báo oán, báo ơn, thực phẩm, y phục, giường nằm, hoặc nghĩ đến các vật dụng khác cho thân, hoặc nghĩ đến sự sáng tác văn tụng, sách vở, thời tiết lạnh, nóng, ẩm, mát, những việc voi ngựa nước lửa, hoặc nghĩ đến những sự nghiệp khác đã xa lìa. Nên biết đều là việc ma BỒ-tát.

Ma dùng những việc ấy làm khuấy động BỒ-tát, làm cho những việc biên chép đều chẳng được thành tựu, BỒ-tát biết rõ hãy nên xa lìa.

Này Thiện Hiện! Các thiện nam tử v.v... trụ BỒ-tát thừa, khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, giảng nói kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, được sự cung kính cúng dường, được nhiều lợi ích, tiếng khen. Vì lý do này mà người đó bỏ bê sự nghiệp đã làm, nên biết đó cũng là việc ma của BỒ-tát. BỒ-tát biết rõ hãy nên xả bỏ.

Này Thiện Hiện! Các thiện nam tử v.v... trụ BỒ-tát thừa, khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, giảng nói kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, ác ma hóa ra những hình tượng BÍ-sô cầm các loại sách thế tục, hoặc kinh điển tương ưng Nhị thừa, giả hiện bạn thân trao cho BỒ-tát và bảo BỒ-tát: “Kinh điển này ý nghĩa sâu xa, uyên áo, nên siêng năng tu học; bỏ kinh đã học kia đi.” Các thiện nam tử v.v... trụ BỒ-tát thừa này phương tiện thiện xảo không nên chấp nhận sách luận thế tục của ác ma trao cho, hoặc kinh điển tương ưng Nhị thừa. Vì sao? Vì sách luận của thế tục và kinh điển Nhị thừa không thể dẫn phát được trí nhất thiết trí, không thể hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng BỒ-đề, không phải thuận duyên hướng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng BỒ-đề mà nó vô cùng chướng ngại.

Thiện Hiện nên biết! Trong kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, giảng rộng phương tiện thiện xảo đạo Đại BỒ-tát. Nếu ai đối với kinh này tinh tấn tu học, rất mau chứng đắc trí nhất thiết trí. Nếu các thiện nam tử v.v... trụ BỒ-tát thừa không có phương tiện thiện xảo, sẽ gần gũi bạn ác, bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thọ học sách luận thế tục của ác ma và kinh điển tương ưng Nhị thừa. Nên biết đó là việc ma của BỒ-tát.

Này Thiện Hiện! Người nghe pháp, thích pháp, thích hỏi pháp, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Người thuyết pháp lại rơi vào giải đãi, chẳng muốn thuyết pháp cho ai, cũng

chẳng ban bố cho ai Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp tâm không tham đắm dục lạc, cũng không có giải đãi, ưa giảng và ưa ban bố Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, phương tiện khuyến khích, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập. Người nghe pháp lại giải đãi, ham vui, chẳng muốn lãnh thọ cho đến tu tập. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người nghe pháp đầy đủ sức trí tuệ, nhớ nghĩ, thích nghe, thích hỏi, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Người thuyết pháp lại muốn đi đến phương khác, không thể dạy bảo, truyền trao. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp ưa thuyết, ưa ban bố Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, dùng phương tiện khuyến khích, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập. Người nghe pháp muốn qua phương khác, không muốn nghe thọ. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp thường đủ thứ ác dục lớn, yêu chuộng danh lợi, y phục, ăn uống, giường nằm, thuốc thang và bao nhiêu vật dụng, của cải khác, thích sự cung kính, cúng dường, tâm không nhàm chán. Người nghe pháp thiếu dục tri túc, tu hạnh viễn ly, đồng mãnh tinh tấn, đầy đủ niệm định tuệ, chán sợ sự lợi dưỡng, cung kính và tiếng khen, hoặc có đủ tất đồ xan tham, không thể xả thí. Cả hai không hòa hợp, không tiếp nhận thọ trì, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp thiếu dục tri túc, tu hạnh viễn ly, đồng mãnh tinh tấn, đầy đủ niệm định tuệ, chán sợ sự lợi dưỡng, cung kính và tiếng khen, hoặc có đủ tham lam, ganh ghét, không thể xả thí. Người nghe pháp có đủ ác dục lớn, yêu chuộng danh lợi, y phục, ăn uống, giường nằm, thuốc thang và vật dụng, của cải, đối với sự cúng dường, cung kính tâm không nhàm đủ. Cả hai không hòa hợp, không thể tiếp nhận thọ trì, biên chép, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp có tín, có giới, thọ trì mười hai công đức hạnh đầu-đà, thích thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho người khác, dùng phương tiện khuyến khích, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập. Người nghe pháp không tín, không giới, cũng không có mười hai công đức hạnh đầu-đà. Cả hai không hòa hợp, không thể dạy bảo, trao truyền, tiếp nhận, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người nghe pháp có tín, có giới, thọ trì mười hai công đức hạnh đầu-đà, ưa nghe, hỏi, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Người thuyết pháp không tín, không giới, cũng không có mười hai công đức hạnh đầu-đà. Cả hai không hòa hợp, nên không đạt được kết quả nói hay nghe, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp không có tâm tham lam, bòn xén mà có thể bố thí tất cả. Người nghe pháp có tâm tham lam, bòn xén và không thể xả thí, hoặc trái ngược trường hợp trên. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người nghe pháp muốn cầu cúng dường người thuyết pháp y phục, ăn uống, giường nằm, thuốc thang và vật dụng khác, nhưng người thuyết pháp chẳng muốn thọ dụng, hoặc trái với trường hợp trên. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp thành tựu khai trí, không muốn truyền bá. Người nghe pháp thành tựu diễn trí, chẳng muốn nói tóm tắt, hoặc trái với trường hợp trên. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp chuyên ưa muốn biết rộng trình tự pháp nghĩa mười hai phân giáo. Người nghe pháp chẳng muốn biết rộng trình tự pháp nghĩa mười hai phân giáo, hoặc trái với trường hợp trên. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp thành tựu sáu pháp Ba-la-mật-đa, dùng phương tiện thiện xảo đạt được Đà-la-ni. Người nghe pháp không được công đức như vậy, hoặc trái với trường hợp trên. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp muốn làm cho người nghe pháp cung kính biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-

đa sâu xa. Người nghe pháp chẳng tùy thuận ý của người thuyết pháp, hoặc trái với trường hợp trên. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp đã xa lìa trần cấu xan tham, đã xa lìa năm triền cái. Người nghe pháp chưa lìa xan tham, chưa xa lìa năm triền cái, hoặc trái với trường hợp trên. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người nghe pháp có tâm tin yêu, muốn hiểu rõ nghĩa lý sâu xa, nhưng người thuyết pháp đối với kinh này chưa được thuần thực sâu xa nên không thể xác quyết rõ ràng, làm cho người nghe pháp không muốn nghe. Do nhân duyên này nên không được biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp tâm thích nói pháp, nhưng người nghe pháp lại không muốn nghe, hoặc trái với trường hợp trên. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp tuy muốn nói pháp nhưng các căn trên thân bệnh nặng ràng buộc nên không thể thuyết pháp được. Người nghe pháp tuy muốn nghe pháp nhưng các căn trên thân bệnh nặng ràng buộc nên không thể nghe pháp được. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Có các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tư duy, giảng nói kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, có người đến nói về những cảnh giới ác và những việc khổ, nhân đó lại bảo: “Người đối với thân này nên siêng năng tinh tấn sẽ mau chấm dứt hết khổ, vào Bát Niết-bàn. Cần gì phải dừng lại biển cả sanh tử, nhẫn chịu trăm ngàn sự đau khổ khó nhẫn, để cầu hưởng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.” Do những lời nói ấy mà sự biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy giảng nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này chẳng được trọn vẹn. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Có các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa, khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, giảng nói kinh điển tương ứng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, có người đến khen ngợi những sự thù thắng ở cõi người, và khen ngợi sự trường thọ, an vui của cõi trời, rồi người đó nói: Tuy ở cõi Dục thọ những dục lạc, ở trong cõi Sắc hưởng vui tịnh lự, ở cõi Vô sắc hưởng vui đẳng chí (định), nhưng đó đều là những pháp vô thường, khổ, không, vô ngã, bất tịnh, biến hoại, pháp tàn tạ, pháp xa lìa, pháp chấm dứt, pháp hoại diệt. Vì sao người đối với thân này chẳng tinh tấn để chứng quả Dự lưu, tuần tự cho đến Độc giác Bồ-đề, vào Bát Niết-bàn cứu cánh an vui. Sao lại ở lâu nơi luân hồi sanh tử, vô có vì người khác chịu những khổ nhọc để cầu hưởng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Do những lời nói ấy mà sự biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, giảng nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này không được trọn vẹn. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp sống một mình, không bị ràng buộc, chuyên tu việc mình chứ chẳng lo việc người khác. Người nghe pháp thích lãnh đồ chúng, thích lo việc người khác nhưng chẳng lo việc mình, hoặc trái với trường hợp trên. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp chẳng ưa ồn ào xen tạp. Người nghe pháp thích chỗ ồn ào xen tạp, hoặc trái với trường hợp trên. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp muốn người nghe hoàn toàn tùy thuận và hỗ trợ những điều mình nói. Người nghe pháp chẳng tùy thuận ý muốn của người nói, hoặc trái với trường hợp trên. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp vì danh lợi nên muốn thuyết pháp cho người khác, và muốn những người nghe đó biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Người nghe pháp biết những điều như vậy, nhưng không muốn tùy thuận chấp nhận. Hoặc người nghe vì danh lợi cho nên muốn thỉnh người thuyết pháp và muốn phương tiện biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-

mật-đa sâu xa. Người thuyết pháp biết những điều như vậy nhưng không chấp nhận lời thỉnh kia. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp muốn đến phương khác, nơi có thể nguy hiểm đến thân mạng. Người nghe pháp sợ mất thân mạng, nên chẳng muốn đi theo. Hoặc người nghe muốn qua phương khác, nơi có thể nguy hiểm đến thân mạng. Người thuyết pháp sợ mất thân mạng, chẳng muốn cùng đi. Cả hai không hòa hợp nên không đạt được sự dạy bảo, trao truyền, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Này Thiện Hiện! Người thuyết pháp muốn qua phương khác, cõi nước có nhiều giặc cướp, tật dịch, đói khát. Người nghe pháp lo sợ nơi ấy gian khổ nên chẳng chịu đi theo. Hoặc người nghe muốn qua phương khác, cõi nước có nhiều giặc cướp, tật dịch, đói khát, nhưng người thuyết pháp lo sợ nơi ấy gian khổ nên chẳng chịu cùng đi. Cả hai không hòa hợp nên không thể đạt được sự dạy bảo, trao truyền nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được. Nên biết đó là việc ma của Bồ-tát.

Quyển thứ 546

HẾT